

A hála haszna

"Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt..." (Fil 4,6)

A helyesen imádkozó hívő Isten imádása után, még mindig nem a kéréseit sorolja, hanem hálát ad: „hálaadással tárjátok fel kéréseiteket...”

Miért van erre szükség? Látnunk és értenünk kell, hogy mi mindent kaptunk már eddig Istentől, mi mindent cselekedett Ő a világ teremtésétől máig. Milyen gazdagon ajándékozott meg minket is minden érdem nélkül. Aki hálát ad, az feltekint az ajándékokról az ajándékozóra. Annak megnyílik a szeme, és tud számolni a cselekvő Istennel. Annak Isten maga lesz fontossá, nemcsak ajándékai, és felismeri, hogy az ajándékozó több mint ajándékainak összessége.

A hálaadás megerősíti azt a bizonyosságunkat is, hogy az az Isten, aki eddig ennyi jót tett velünk, ezután is meg tud tenni és adni bármit, akarata szerint. **Hiszen Ő a mi szerető Atyánk, aki jól tudja, mire van szükségünk, mielőtt még kérnénk tőle** (Mt 6,8).

A hitünket erősíti, ha nem unjuk meg megköszönni újra és újra a legnagyobb ajándékát, azt, hogy „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3,16); Ha megköszönjük, hogy „aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogye ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” (Róm 8,32).

Egészen másként fogjuk a kéréseinket Isten elé terjeszteni, és egészen más kéréseket fogunk megfogalmazni, ha bővelkedünk a hálaadásban. Nem véletlenül buzdít a zsoltáros: „Aldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” (Zsolt 103,2)

Imádkozzunk ma úgy, hogy csak a köszönetünket mondjuk el Istennek!

Misszió osztály

A hála haszna

"Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt..." (Fil 4,6)

A helyesen imádkozó hívő Isten imádása után, még mindig nem a kéréseit sorolja, hanem hálát ad: „hálaadással tárjátok fel kéréseiteket...”

Miért van erre szükség? Látnunk és értenünk kell, hogy mi mindent kaptunk már eddig Istentől, mi mindent cselekedett Ő a világ teremtésétől máig. Milyen gazdagon ajándékozott meg minket is minden érdem nélkül. Aki hálát ad, az feltekint az ajándékokról az ajándékozóra. Annak megnyílik a szeme, és tud számolni a cselekvő Istennel. Annak Isten maga lesz fontossá, nemcsak ajándékai, és felismeri, hogy az ajándékozó több mint ajándékainak összessége.

A hálaadás megerősíti azt a bizonyosságunkat is, hogy az az Isten, aki eddig ennyi jót tett velünk, ezután is meg tud tenni és adni bármit, akarata szerint. **Hiszen Ő a mi szerető Atyánk, aki jól tudja, mire van szükségünk, mielőtt még kérnénk tőle** (Mt 6,8).

A hitünket erősíti, ha nem unjuk meg megköszönni újra és újra a legnagyobb ajándékát, azt, hogy „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3,16); Ha megköszönjük, hogy „aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogye ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” (Róm 8,32).

Egészen másként fogjuk a kéréseinket Isten elé terjeszteni, és egészen más kéréseket fogunk megfogalmazni, ha bővelkedünk a hálaadásban. Nem véletlenül buzdít a zsoltáros: „Aldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” (Zsolt 103,2)

Imádkozzunk ma úgy, hogy csak a köszönetünket mondjuk el Istennek!

Misszió osztály